

жникъ рисува, нахвърля предметитѣ, които съ течение на времето обработка.

Сега ще приведа единъ старъ окултенъ разказъ, който никога досега не е изнасянъ. Хиляда години преди християнството, въ Египетъ живѣлъ единъ беденъ художникъ, Баръ-Единъ-Бу. Единъ день той намислилъ да нарисува картината на изгрѣващото слънце, но нѣмалъ пари да купи платно за картината си. Дошло му на ума да отиде при единъ виденъ тъкачъ на платна въ Египетъ и да го помоли да му даде платно за голѣмата картина, съ условие, като я продаде, да му плати платното. Тъкачътъ се съгласилъ, отрѣзълъ, колкото платно било нужно, но си помислилъ: Когато художникътъ свърши картината, азъ ще я взема отъ него. Художникътъ взелъ платното, благодарилъ и започналъ да мисли, отде да вземе четки и бои за рисуване, понеже нѣмалъ пари да купи тия работи. Отишълъ въ единъ магазинъ, който продавалъ тия нѣща, и се помолилъ да му дадатъ необходимитѣ четки и бои за нарисуване картината на изгрѣващото слънце, съ условие, следъ продаването ѝ, да плати дълга си. Господарътъ на магазина му далъ нужнитѣ нѣща, но си помислилъ: Като нарисува картината, азъ ще я взема. Художникътъ се нуждаелъ още и отъ рамка за картината си, затова отишълъ въ единъ магазинъ на рамки и казалъ на господаря: Моля, услужете ми съ една рамка. Беденъ съмъ, нѣмамъ пари да я купя; искамъ